

1 корпус НТУУ КПІ

Будівництво стіни основного об'єму та двох веж головного корпусу КПІ завершено в кінці 1899. При складенні І. Кітнером повноважень керівника робіт 2 червня 1900 зафіксовано, що в головній будівлі закінчено всі цегляні зовнішні роботи зведено склепіння, встановлено дахи.

Головний корпус призначався для розміщення в ньому трьох відділень інституту: **механічного, інженерного та сільськогосподарського**. Останнє займало перший поверх західної частини будівлі, до якої з тилу була прибудована металева засклена оранжерея (не збереглася). З тилу до центру будівлі прилягає об'єм з актовою залою і два крила з аудиторіями та креслярськими залами механічного й інженерного відділень. **У східному крилі головного фасаду влаштовано велику фізичну аудиторію**, у центрі фасаду на другому поверсі — розміщувалась бібліотека. Загальна довжина фасаду — близько 260 м, площа забудови — 1947,4 кв. сажнів (8666 кв. м), площа приміщень — 4710, 6 кв. сажнів (20962 кв. м).

23 квітня відбулося відкриття другої черги арт-простору "Вежа КПІ": до горішніх приміщень додалися підвальні. У вітальному слові ректор НТУУ "КПІ" Михайло Згуровський відзначив, що у цьому куточку і надалі розквітатиме студентська творчість.

Осьмак став автором проекту найвідомішої аудиторії Київського політехнічного інституту – **Великої фізичної аудиторії**.

З самого початку роботи над цим проектом **підкомісія** у справі складання проектів **Комітету з улаштування інституту висувала** до Великої фізичної аудиторії доволі високі вимоги і передбачали не тільки зведення амфітеатру, але й спорудження лабораторій, допоміжних приміщень та забезпечення природного освітлення аудиторії.

На вимогу **керівника кафедри фізики ординарного професора Георгія Де-Метца** проект перероблявся кілька разів.

Велика фізична аудиторія вийшла кращою, ніж подібні аудиторії провідних вищих технічних навчальних закладів Франції, Німеччини, Угорщини, Австрії та інших європейських країн.

Площа:387,1 кв. м **Висота:**13,4 м

Під час **1-ї світової** війни головний корпус КПІ використовувався для потреб оборони: у приміщенні був розміщений продовольчо-перев'язочний пункт евакуаційного лазарету. **3 серпня 1914 року** всю його середню частину, за винятком приміщення бібліотеки, займав шпиталь. 20 жовтня в актовій залі, обладнаній на 140 ліжок, сталася велика пожежа, внаслідок чого обгоріли підлога та стіни, завалилися перекриття. **Шпиталь закрили у вересні 1915**, але у приміщенні перебували ополченці.

За архітектурно-мистецькими якостями головний корпус КПІ є однією з найкращих споруд Києва навчального призначення кінця 19 - початку 20 століття.

